

Serbian
61-0316

Crkva Bira Zakon Umesto Milosti
Church Choosing Law For Grace

16.03.1961
Middletown, Ohio, USA

Od
William Marrion Branham

Ova knjiga se može slobodno deliti kao nekomercijalno izdanje i licencirana je pod Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivative Works 2.5 licencom. Videti www.biblebelievers.org/messagehub za detaljnije informacije o licenciranju.

Vežan sam za tu obećanu zemlju (Svi koji nisu primili Svetog Duha, pozivam vas u Hristovo Ime; dođite napred.)

O, ko će doći i ići samnom?

Vežan sam za tu obećanu zemlju.

152 Da li ste ozbiljni? Da li su to svi koji u ovoj zgradi nemaju krštenje Svetim Duhom? Brate, sestro, kako možeš, pod jednim takvim pritiskom Svetog Duha, doći do mesta da nemaš Svetog Duha a nećeš da izađeš za molitvu? Kako očekuješ isceljenje kada čak ne želiš da ti duša bude isceljena od nevere primanjem Svetog Duha? Kako ćete ikako primiti Božansko isceljenje svog tela? Zar nećete izaći? Pozvani ste. Braćo, sestre, sugrađani koji ste već primili Hrista kao svog Spasitelja, da li želite krštenje Svetim Duhom?

153 U redu. Želim da neki od vas dobrih ljudi, koji imate Svetog Duha, dođete ovamo i položite ruke na ove ljude dok se molimo. Dođite sada napred. Položite ruke na nekog. Tamo nazad ko ima Svetog Duha, neki od vas braće propovednici, dođite ovamo, položite svoje ruke na ove ljude kao jedno predstavništvo. Bog te blagoslovio, brate Džin. Dođite samo napred, dođite napred braćo. Dođite ovamo i položite ruke na ove ljude dok se molimo. To je dobro. Samo dođi, brate Fred; to je dobro. Samo dođite. Haleluja.

154 Naš nebeski Oče, ovi ljudi traže krštenje Svetim Duhom. Oni su umorni od tog grožđa. Oni žele mleko i med. Oni žele ići u obećanu zemlju. Molim Te, Gospode, od sveg srca, dok ljudi polažu ruke jedni na druge u Ime Isusa Hrista, da im Ti daruješ krštenje Svetim Duhom. Daruj to, Oče. Molitva vere će to učiniti; mi to znamo. Mi ti ih predstavljamo u Ime Isusa Hrista, za Božiju slavu. Amen.

155 Amen. Tako je. Svi koji žele Božansko isceljenje, podignite ruke. Svi koji žele ozdraviti neka podignu ruke. A sada, neka neko položi ruke na njih od vas tamo. Položite ruke jedni na druge. Tamo su oni. Molite se jedni za druge. Mi smo vezani za obećanu zemlju, za svako obećanje koje je dao Bog.

156 Nebeski Oče, ovi su tvoji. Ja ti ih predstavljam, Gospode. Isceli bolesne; ispuni ih Svojim Svetim Duhom one koji su u potrebi. Predajem ih Tebi, Gospode Bože, Stvoritelju neba i zemlje u Ime Isusa...?...

Crkva Bira Zakon Umesto Milosti

Opet kažem, bez pomazanja na sebi ljudi propuštaju to primiti. Toliko mi je drago što sam večeras ovde i što imam zajedništvo sa svima vama vernicima i našim dragim bratom pastireom ovde, bratom Sulivanom, dragim bratom. Mi se danas zajedno molimo i pričamo.

2 Mnogi su telefonirali po ceo dan, razni propovednici, sa različitih mesta, želeli su da imaju – da odem odavde na neki drugi skup, ili negde drugde. No ja se nisam zaustavio još od Božića i postajem strašno umoran. Svi znaju da imam preostalih šest do sedam dana da se odmorim, tako da moram to iskoristiti, upravo sam mrtav umoran.

3 I znate, upravo smo napustili skup gde je bilo i po trideset vizija za jedno veče. Niko nikada neće znati šta to znači. To je...To će biti tajna koja će otići samnom u grob i kod Boga. Oni jednostavno ne mogu...Vi...To se ne može objasniti. Upravo ste – postoji samo – to se jednostavno ne možete izdržati. I niko ne zna...Ako...razmislite samo o tome. Kada je Isus imao samo jednu viziju, rekao je: “Vidim da sam oslabio.” Jedna žena Ga je dotakla. Dakle, to...Kako je onda sa jednim grešnikom koji je spašen milošću. Jedino što to učini... “I više od ovoga će te činiti,” to je obećanje, “zato što Ja idem k Ocu.”

4 A ovde je i moja snaja. Kada je bila na skupovima na ovih dugih osam nedelja putovanja, kada se vratila kući legla je u krevet i odmarala se tri do četiri dana: rekla je da je skoro bila mrtva. A dečaci, svi su negde okolo. Stigao sam kući i nisam stigao ni pola kofera da raspakujem, pa sam opet nastavio da idem, i idem, i idem, i idem, putujem ceo dan i celu noć; i dalje, i dalje, i dalje, ceo dan i noć; upravo nastavljajući tako, samo dalje i dalje. I rekao sam: “Dakle, vi mislite da je teško ići okolo, i samo prisustvovati skupovima, samo dođete, odsedite na skupu, uživajte u njemu, odete kući, legnete u krevet i spavate do pola sledećeg dana, ako želite, ustanete, i odete na sledeću službu. I onda se umorite.” Samo ponesite odgovornost za jedan od tih skupova na svojim ramenima i da znate da ste vi odgovorni za njega (Razumete?), da odgovarate za sve. A onda propovedate, a dvadeset minuta nadahnutog propovedanja se poredi sa osam sati teškog posla, tako kaže nauka, za vaše telo. A ja ponekad propovedam sat ipo pa i dva. I osim toga, jedna vizija će vas više iscrpeti nego što bi to učinilo tri dana propovedanja. Shvatate? A onda ih imati po trideset za veče...Vidite? Vidite, nema načina da...To je upravo – to je jedno čudo, jedno veliko čudo samo po sebi, što mi Bog dopušta da živim. A On to čini radi vas.

5 Koliko vas je ikada čulo za Rajmond Ričija, brata Rajmond Ričija? Ne. Nedavno u Losandeesu, kleknuo je pored mene i molio se. Poznajete Ričija,

brata Ričija u... [Praznina na traci – Urednik.] Znete li šta je bilo? [Praznina na traci – Urednik.] Veoma loše, sav se skrhao. Mislio je da može da uradi koliko i neko drugi, tako da je sve ostavio, i krenuo na misijska polja i pokrenuo probuđenje, pa je pukao. Imao je nervni slom, i, oh, jedno užasno stanje... A on je tako jedan fini mali brat.

6 On je došao; i čim me je video pokušao je da pričamo. I on je kleknuo a ja sam pokušavao da razumem šta mi govori. Govorio je: “Brate Branhame, nemoj nastavljati više tako.” Rekao je: “Nemoj nastavljati dalje; bićeš kao i ja u jednom od ovih dana. Nemoj to činiti. Samo...” No, čini mi se da je naša revnost spržila našu mudrost, tako da mi svakako nastavljamo dalje, i verujem Gospodu da to – da će to biti u redu.

6 Tako mi je drago što ovde večeras vidim neke moje prijatelje. Našeg – mog privatnog sekretara, brat Makvajer i njegova žena... [Prazno mesto na kaseti – Urednik.] Kanada, Saskatchewan. Drago mi je što su i oni ovde. I dva moja brata koja su ovde, dole iz Kentakija. Uopšte se ne mogu setiti njihovog imena. Oni su... Mislim da ste iz Arkanzasa, zar ne, braćo? I došli ste na skupove... I vidim i mog brata Dau, ili Dača. Dau je ovde a dolazi iz Ohaja, a s njim je i njegova divna žena. Toliko sam srećan što ste svi večeras ovde i ostali koji su ovde... [Prazno mesto na kaseti – Urednik.]...?...prepoznaje, brat Čarli, i Rodni, i Rodžer, brat Sotman. I koliko znam... [Prazno mesto na kaseti – Urednik.] nešto i večeras, Bili mi je govorio o tome danas popodne. Toliko mi je drago da je on ovde skroz iz sunčane Džordžije. Neki su rekli: “Pa kako je tamo?”

7 Rekao sam: “Smrzavam se.” Ali mi smo... Gde si, brate Velč? Ne mogu te zapaziti, samo malo... O, pa sedi upravo predamnom. I sestra Evans. Da, vidi samo ovde, jedna grupa iz Džordžije. Baš lepo, drago nam je što ste svi tu.

8 Dakle, neka Bog zauvek blagoslovi brata Sulivana što nas je pozvao na ovo mesto. On je preuzeo na sebe sponzorstvo, vođen od Boga, da... Kada razmišljam o vama, koliko sam shvatio, brat Sullivan će vas uskoro napustiti, otići će. A vama će nedostajati jedan veliki čovek. Jer čovek koji će isturiti sebe tamo napolje pred javnost da bi sponzorisao ovako nešto (Vidite?), to pokazuje da vas on voli; on pokušava da učini nešto za ljude inače ne bi to činio. Tako je. Pravi Božiji sluga, pravi pla... Cenim brata Sulvana od sveg srca.

9 Čovek koji će ikada značiti nešto je čovek koji stoji sam, on i Bog sam; to je pravi čovek. Postoji... Na putu za Jerihon postoji prostorija samo za dvoje, ni manje ni više, samo vi i Isus, to je sve. I to je kako mi moramo hodati tim uskim putem. Svaki čovek koji je ikada učinio nešto za Boga išao je tim istim

Život.” Oni sada prihvataju Tvoju Reč. Žao im je zbog njihovih greha i to su pokazali i to objavili tako što su istupili večeras za Tebe.

147 Oče, molim se da im Ti daruješ krštenje Svetim Duhom. Posveti njihove duše i načini ih novim stvorenjem u Hristu. Dajem ih Tebi u Ime Tvog dragog Sina, koji je platio cenu njihovog otkupa. Oni su Tvoji, darovi ljubavi, O Bože. Isus je rekao: “Niko ih ne može oteti iz ruke Mog Oca. Niko nije veći od Njega.” A oni su u Božijim rukama.

148 A sada, sa pognutim glavama, i oni što dolaze pred oltar, ne postoji ništa što bi vi mogli učiniti. Vi ne morate ništa osetiti. Isus nikada nije rekao: “Da li si to osetio?” Rekao je: “Da li veruješ?” Da li sada zaista verujete da u grešnom stanju u kom ste bili, da ste... Nešto vas je uverilo da ste grešili. Vi ste došli ovamo na temelju Božije Reči koja vam je obećala, ako budete ispovedili svoje grehe, da će ih On jednostavno oprostiti, i vi se sada odričete svojih greha i prihvatate Ga kao svog ličnog Spasitelja, ako želite, sa pognutim glavama, podignite ruke. Svako od vas kraj oltara, koji je izašao ovamo, prihvatite Ga sada kao ličnog Spasitelja... Svi, sto posto. Hvala Bogu.

149 A sada vas ja proglašavam hrišćanima, vernicima, sugrađanima Kraljevstva, u Ime Isusa Hrista. Zamoliću vas da nešto učinite za mene. Želim da vi... Ta mala prostorija gde piše “Molitvena prostorija,” želim da prokčite sebi put ovuda okolo i da odete tamo dok ja budem uputio još jedan poziv. Idite tamo i molite se, gde ćemo se sresti sa vama za par minuta. Idite tamo i kleknite, i recite: “Hvala Ti, Gospode Isuse, što spašavaš moju dušu.” Verujem da će Bog upravo tamo ispuniti sa Svetim Duhom, upravo tamo u prostoriji. Idite pravo ovim putem, pošto će vas jedan od braće voditi.

150 Dakle, dok ovi budu prelazili tamo preko i oni koji im daju instrukcije odlaze s njima. Ovi ljudi su prihvatili Hrista kao svog ličnog Spasitelja.

151 A sada, vama koji želite primiti krštenje Svetim Duhom, hoćete li istupiti sada napred? Izadite samo napred dok budemo još jednom pevali tu pesmu. Recite: “Brate Branhame, godinama sam čeznuo za Svetim Duhom, ali Ga još nikada nisam primio.” Dodite ovamo gore. Ako mi verujete da sam Njegov sluga, ako mi verujete da vam govorim istinu, dođite ovamo da se molim za vas. Molitva menja stvari. Ona čini nova stvorenja. Ako ste smrtno ozbiljni, dođite sada ovamo dok pevamo.

Na Jordanskim olujnim obalama stojim,

I željni bacam pogled,

Kananska lepa i sretna zemlja,

Gde se posed moj nalazi.

oblik Večnog Života, Trajnog Života, a to je Božiji Život, Zoe. To što ste ustali iz sedišta i izašli ovamo napred, to pokazuje da neki Duh...Sve ove godine dok ste bili pogrešni, Nešto je stalo pored vas i reklo: "Nisi ispravan." To je bio Sveti Duh. "Ustani, i dođi napred." A vi jeste. "Onaj ko Me bude ispovedao pred ljudima, Njega ću priznati pred Svojim Ocem i svetim anđelima." To je Njegovo obećanje. On ga ne može povući. To je Njegovo obećanje. Nema povlačenja toga. On je ovde da vam da...

143 Zato što ste stali za Njega, On će stati za vas tog dana. On je stao na vaše mesto. A vi ste voljni da sada priznate da ste grešili i da dođete k Njemu po milost. Nema ničeg šta biste mogli učiniti sem da verujete u Njega i primite ono što je Bog odredio za vas. To je spasenje.

144 Upamtite, slušajte Njegovu Reč. Sveti Jovan 5:24. "Onaj koji čuje Moju Reč, i veruje u Onoga koji Me je poslao, ima Večni Život." Dakle, Bog vas je preokrenuo; a to je mera Svetog Duha koja vas je preokrenula. Sledeći deo Svetog Duha je da vas posveti i da izbaci svu nečistoću iz vas. Treći deo Svetog Duha je da vas krsti u Telo; i onda ste ispunjeni Svetim Duhom i Božijom silom. To je zbog čega stojte ovde večeras, zato što ste načinili svoj prvi korak da bi primili Hrista kao svog Spasitelja. A sada, želim da publika pogne glave.

145 Naš Nebeski Oče, ovi ljudi što stoje ovde se stide života koji su živeli u prošlosti. Oni stoje ovde zato što su čuli Tvoj glas koji je govorio da nisu ispravni, i oni su došli da te prime kao ličnog Spasitelja. Oni stoje ovde kao opravdani. "Budući opravdani verom, imamo mir s Bogom kroz našeg Gospoda Isusa Hrista." Ja Ti verujem Gospode. Verujem da su Tvoje Reči istinite, i ja sam večeras ovde kao Tvoj sluga, kao jedan od njih, koji posreduje za ove ljude, i ja Te podsećam na ono što si Ti rekao. Evo ih. Oni su ustali iz svojih stolica i došli ovamo, zato što su bili uvereni da si Ti bio Božiji Sin, i da si umro za njihove grehe; i oni žele Tvoj milosni oprost. Bilo bi to nemoguće da oni to ne prime. Ti si to obećao. To je njihovo. Oni to veruju. Oni su izašli da bi svedočili o tome. Ti si rekao da onaj koji se posrami Tebe pred ljudima, da ćeš se i Ti postideti njih pred Tvojim Ocem i svetim Anđelima: "Ali onaj koji me prizna pred ljudima, njega ću i Ja priznati pred Ocem i svetim Anđelima."

146 Gospode, oni su Tvoji. Oni su se uverili da su bili pogrešni. Oni su izašli ovde po Božijoj Reči da bi svedočili o tome da su bili pogrešni i da žele oprost. Molim se za njihove duše, Gospode. Dajem ti ih, Oče. Oni su trofeji Tvoje Reči koja je osudila njihove grešne živote, i oni su došli da Te prihvate kao svog ličnog Spasitelja. Molim Tebe za Tvoje obećanje, podsećajući da si rekao: "Onaj koji čuje Moje Reči, i veruje u Onog koji Me je poslao ima Večni

putem. Tako je. Kritikovao, ostavljen, izbačen, kroz sva doba, u svim vremenima, morali su pretrpeti iste stvari. Tako da smo i mi upravo kao što su i oni. Mi moramo sami to izneti. Ali nikada sami, jer On je uvek tamo.

10 Mi cenimo ove ljude koji ovde iz armije, koji nam omogućavaju da imamo i za armiju sve ovo. Ako ima negde gde oni mogu čuti moj glas, sigurno da cenim svu vašu ljubaznost. Neka vas Gospod blagoslovi. To je bilo...Dakle, to je armija Sjedinjenih Država, i mi se molimo da ih Bog obilato blagoslovi i da im pomogne. I kažem vam, mi smo u trci u naoružanju; mi to znamo, sa drugim nacijama, i tako dalje, i pokušavamo da ih nadmašimo u atomskoj trci.

11 Moj brate, postoji samo jedna trka koju mi moramo trčati, a to je trka od kolevke do groba, licem okrenutim ka Golgoti, to je trka. Naša odbrana je u Golgoti. Dajte mi svakog vojnika u USA da bude posvećen Bogu da se moli na svom licu, i možete uništiti svaki projektil i raspustiti ih. To je tačno. Mi bi bili toliko sigurno zaštićeni da bi nas se plašila svaka nacija pod nebom. Kao što je to bilo i u danima Solomona, mislim da sam propovedao o tome zadnji put kada sam bio ovde. Kraljica Južna...Kako to da Izrael u tim danima nije imao problema ni sa jednom drugom nacijom; svi su ih se plašili. Oni su verovali Gospodu.

12 Čini mi se da me ne čujete baš najbolje, da li ima smetnji? Da li tamo dalje možete dobro čuti, skroz nazad? Pomislio sam da to zvuči kao neki eho. Samo da vidimo mogu li to promeniti. Da li je bolje? Možete li čuti malo bolje sada? Niko se ne mrda. Da li možete ovde bolje čuti? Čini mi se da sam slomio svoju propovedaonicu. A šta sad? Da li je bolje? U redu, pokušaćemo to ostaviti tako.

13 A sada želimo brzo ići u Reč. Držao sam vas sinoć do kasno u crkvi brata Sulvana, no mi...Posebno sam uživao u onome što nam je Gospod dao u zvucima: "Nesigurnim zvucima. I pokušali smo da opišemo puno nesigurnih zvukova u ovom danu. I onda, nakon što smo prošli kroz sve te nesigurne zvuke, onda smo govorili o zvuku koji je siguran. Hvala ti, brate Džin, možda će nam to malo pomoći. U redu. O sigurnim zvucima ovog vremena. To je bio zvuk Evandjelja. I kako Evandjelje nije došlo samo u Reči, već kroz silu i manifestaciju Svetog Duha. Taj zvuk koji je došao na dan Pentekosta kao silni vetar, to je bila sigurnost toga da je došao život, zato što je to duhovni Život.

14 Možete li me čuti bolje ako se povučem unazad? Da se povučem? U redu. Pokušaću uzeti neke od ideja Pola Ridera. Koliko vas je ikada videlo Pola? Ja sam se smejaio Polu. Obično je bio skroz negde nazad, ovako nekako, i uvek je povlačio gore svoje pantalone. A onda kada bi dobio ono što je želeo reći i

pojurio pravo ka podijumu najbrže što je mogao i podigao bi obe ruke gore. I tako bi se on povukao malo od mikrofona.

15 Da, video sam i brata i sestru Kolins kako sede nazad u publici. Neki ne veruju da Bog daje Metodističkim propovednicima krštenje Svetim Duhom, a tamo sedi jedan kome je On dao krštenje Svetim Duhom: jedan metodistički propovednik, metodistički propovednik iz Kentakija koji je primio Svetog Duha a sada ponizni Božiji sluga. Tako nam je drago da je Sveti Duh za svakoga ko Ga želi. Svako ko je voljan doći na Božiji način može primiti Svetog Duha. Da, sigurno. To je za metodiste, baptiste, prezbetarijane, luterane, katolike, jevreje, protestante, žute, crne, bele, smeđe i bez razlike, za sve nas zajedno. Sveti Duh je za sve.

16 A sada, želim da pognemo...ako ćete samo pognuti glave samo na par trenutaka radi molitve. A pre molitve, sa pognutim glavama, ako imate neki poseban zahtev, hoćete li ga obznaniti tako što ćete podići svoju ruku Bogu. I samo držite svoj zahtev u svom srcu. Bog vas blagoslovio. Neka Bog svakome od vas daruje njegovu molbu.

17 Naš nebeski Oče, mi pristupamo tvom prestolu milosti, a ne tvom prestolu pravde, Gospode, mi ne bi mogli opstati pred njim. Mi ne tražimo pravdu; jer bismo bili izgubljeni; već molimo za milost. A dolazimo jer si nam Ti zapovedio da dođemo, i mi imamo obećanje da ćemo primiti ono što budemo tražili ako budemo došli hrabro, i ne sumnjajući, a ako budemo to molili u Ime Gospoda Isusa. Jer pisano je: "Sve što činite rečima ili delima, sve činite u Ime Isusa." On je sam rekao, dok je bio na zemlji: "Ako budete ma šta molili Oca u moje Ime, Ja ću to učiniti." I mi smo sigurni da ćemo primiti ono za šta molimo, zato što dolazimo u veri verujući sa svime što je u našim srcima da verujemo, i mi molimo u Isusovo Ime da nas milost i dobrotu i hrabrost okruže večeras i daj nam veliku meru tvog Duha u naša srca pošto nam je to potrebno.

18 Daruj veru onima koji su podigli svoje ruke, a ja sam jedan od njih, za te molbe koje su nam bile u srcima, da verujemo od sveg srca da ćeš nam Ti darovati molbu. Jer mi predajemo službu i nas same Tebi, da Ti radiš s nama onako kako Ti misliš da je prikladno. Pošto mi pristupamo Reči da je propovedamo, neka dođe Sveti Duh i pomaže Reč i posej je u srca svih nas. Jer mi to molimo u Ime Isusa. Amen.

19 Dakle, vi koji obično pratite citate Pisma, zamoliću vas večeras da otvorite 5.-tu knjigu Mojsijevu u 2.-oj glavi i 3.-ći stih.

Dosta ste obilazili tu goru, obrnite se na sever.

Volim da naučavam iz Starog Zaveta, zato što je Stari Zavet tip Novog. Dok pristupamo ovom svečanom i svetom tekstu večeras (kao što je i cela

139 Želim vam reći, dok još pevamo ovu pesmu...Stajao sam pred petsto ljudi u Džefersonvilu, pre trideset jedne godine, bilo je to moje prvo probuđenje, i pevali smo: "Na Jordanskoj olujnoj obali stojim, i željni bacam pogled, na Kanansku lepu i srećnu zemlju, gde se nalazi moje posjedstvo." I krstio sam to jutro pet stotina ljudi, kao propovednik Baptističke Misionske crkve. Kada sam krstio sedamnaestu osobu, iznenada sam nešto čuo kako govori: "Pogledaj gore." I pogledao sam, i spuštao se Vatrene Stub vrteći se s Neba. I stao je upravo na mestu gde sam ja bio i rekao: "Kao što je Jovan Krstitelj bio poslan kao preteča prvog dolaska, tvoja poruka će biti preteča drugog Hristovog dolaska." Kada mi se baptistički propovednik smejao...To je izašlo u štampi. "Mistično Svetlo se pojavilo nad propovednikom dok je krštavao." Svuda okolo, pa skroz gore i u Kanadi to je izašlo u štampi. Stotine a i hiljade ljudi je to videlo. A pogledaj samo danas moj brate. Pogledaj, njegovo obećanje je istina. "Na Jordanskim olujnim obalama stojim, i željni bacam pogled." Dovoljno dugo smo bili u ovoj pustinji; hajdemo ka obećanoj zemlji.

140 Ovde okolo stoji jedna grupa ljudi i traži Boga, želi Boga, želi da ide u obećanu zemlju. Pitam se sada, ako će neko od vas propovednika, neki od vas braće koja imaju breme na srcu za izgubljene duše, hoćete li stati okolo s njima. Vi koji još uvek želite primiti Hrista, hoćete li doći, prokrcite sebi put dovde? Stanite oko oltara. Ovi muškarci i žene, dečaci i devojčice ovde su da bi primili Hrista kao Spasitelja. Ako želite...Dok ponovo pevamo: "Na Jordanskim olujnim obalama stojim, i željni bacam pogled."

141 Mojsije je ustao i pogledao na obećanu zemlju. Toj organizaciji, bilo je zabranjeno da ide zato što je izneverila Boga. Ali Jošua je uzeo Božije spise i umarširao u obećanu zemlju. Božija milost će nas prevesti preko, brate.

Na Jordanskim olujnim obalama stojim,

I željni bacam (Hoćete li doći, mladi i stari, ko god da ste, pridružite nam se.)

Kananska lepa i srećna zemlja,

Gde se posed moj nalazi.

Vezan sam za tu obećanu zemlju;

O, ko će doći i ići samnom?

Vezan sam za tu obećanu zemlju.

142 Dakle, budite svi u poštovanju jedan minut. Želim da govorim ovim ljudima ovde. Moji dragi prijatelji koji ste ovde večeras, nešto je moralo da vam progovori da bi zauzeli ovaj stav. Isus je rekao: "Sve što mi je Otac dao, doći će k Meni. A onog koji dolazi k Meni, neću oterati. Onaj koji čuje Moje Reči i veruje u Onog ko me je poslao, ima Večni Život." Postoji samo jedan

Vežan sam za tu obećanu zemlju;

O, ko će doći i ići samnom?

Vežan sam za tu obećanu zemlju.

136 Pitam se dok je tišina a muzika svira, sestro, ako ćeš svirati samo "Vežan Sam Za Obećanu Zemlju." Ima li ovde nekog grešnika koji ništa ne zna o ovim stvarima o kojim ja govorim, a opet vi verujete da je ovo istina, da je Isus Hrist Božiji Sin, i da je Božiji gnev bio izliven na Njega i da je On umro na Golgoti grešničkom smrću da bi stao na vaše mesto? On je umro vašom smrću na Golgoti, i da samo u Njemu možete biti spašeni, a vi to još to nikada niste učinili, pozivam vas za ovaj oltar. Dođite sada ovamo i pomirite se sa Bogom kroz Hrista.

137 Ako ste crkveni član, i ne znate ništa sem vaše organizacije, iako bi to čak mogla biti i Pentakostalna, iako bi to mogli biti Metodistička, Baptistička, Katolička, Jevrejska, Pravoslavna, Grčka, šta god da ste vi, a vi ne znate ništa sem svoje organizacije, nikada se niste sreli sa nečim, nanovorođenje koje vas menja i oživljava, beskompromisno u odnosu na stvari ovog sveta...Vi ne želite više ništa da imate sa ovim svetom; ne želite više ništa s time; mrtvi ste tome i želite biti živi u Hristu. Ako niste primili još to iskustvo, hoćete li doći pred oltar dok ponovo budemo pevali?

138 Ako ste bez Svetog Duha a želite primiti Svetog Duha, hoćete li doći do oltara i stajati ovde dok budemo pevali? Svi vi hodočasnici koji nam se želite priključiti i verom i Božijom milošću da idemo ka obećanoj zemlji, pevajte sada samnom. U redu.

Vežan sam za tu obećanu (Pozivam vas da dođete, i to je sve što ja mogu učiniti.)

Vežan sam za tu obećanu...(Bog te blagoslovio, brate.)

O, ko će doći i ići samnom?

Vežan sam za tu obećanu zemlju.

Vežan sam za tu obećanu zemlju,

Vežan sam za tu obećanu zemlju;

O, ko će doći i ići samnom?

Vežan sam za tu obećanu zemlju.

Kad budem video Očevo lice,

I u naručju Njegovom počinem?

Njegova Reč svečana i sveta), želeo bih ovde postaviti jednu paralelu između Starog i Novog Zaveta o danima koji su odavno prošli i današnjim danima.

20 Malo bi Izrael verovao da im je neko rekao, da su oni bili četrdeset godina daleko od obećane zemlje dok su pevali, klicali, i plesali u Duhu sa druge strane Crvenog mora. Oni to nikada ne bi verovali. Da je neko rekao: "Vi ste došli iz velikih nevolja i proganjanja. Bog vas je izbavio i prešli ste preko." A oni su svega imali pred sobom još samo par dana. No ipak njihova nevera ih je držala u pustinji četrdeset dugih godina. A i naši očevi su došli do tog istog mesta pre oko četrdeset godina, ili malo nešto više, postojalo je isto takvo stanje.

21 Izrael je imao veliko probuđenje, i oni su bili na svom putu ka obećanoj zemlji, gde im se Bog zakleo da će ih odvesti preko njihovog oca Abrahama. I oni su išli preko u tu obećanu zemlju u zemlju Božijih obećanja, sa blagoslovom na sebi, i čas izbavljenja je bio na dohvat ruke, i Bog je učinio sve što je On obećao da će učiniti, i bili su na svom putu ka toj zemlji. Nije bilo dalje od nekoliko milja. Samo izmerite to na mapi. Stvarno verujem da bih i sam mogao to prepešačiti za manje od pet dana: upravo da krenem u jedno pešačenje od pet dana trajanja od Crvenog mora do mesta gde su prešli Jordan i ušli u Palestinu. Samo jedan kraći put, a ipak, zbog njihove nevere, to ih je držalo četrdeset godina u pustinji.

22 Dakle, ovo je jedna ozbiljna stvar; i mi bismo trebali o tome razmisliti jedno vreme. Malo su oni verovali da su vode u Meri bile pred njima, ili pustinja greha, ili planina Sinaj, ili Kadis-Barnea, gde su potpuno izneverili Boga...Kada je od Kadisa bilo samo jedanaest dana do prelaska. Oni to nisu mogli verovati, zato što su već videli mnogo velikih učinjenih stvari. Bili su sigurni da su u Božijoj volji. Baš kao što su to bili i naši očevi pre nekoliko godina. I oni jesu, ali to je bilo mesto gde su učinili svoju veliku fatalnu grešku. Oni...Najveća greška koju je Izrael ikada učinio je kada su odbili milost i prihvatili Zakon. Načinili su svoju najveću grešku u Izlasku u 19.-oj glavi, bila je to jedna najpogubnija greška koju je učinio Izrael. Zavet koji je Bog učinio sa Abrahamom je bio potpuna milost. I milost im je obezbedila izbavitelja, jednog proroka, i žrtveno jagnje. Ona im je obezbedila najveće probuđenje koje su ikada imali. A opet, oni nisu bili time zadovoljni. Oni su želeli nešto oko čega se mogu raspravljati. Želeli su doći do tog mesta da i oni mogu nešto svojim delima doneti u to.

23 Tako je to i danas. Tako je to bilo pre četrdeset godina sa našim očevima, našim Pentekostalnim očevima. Milost im je dala probuđenje, i izvela ih napolje iz sveta, i iz haosa u kojem su oni bili, u svojim formalnim denominacijama i organizacijama, i tako dalje, i dovela ih do najvećeg

probuđenja koje su oni ikada imali, Sveti Duh je bio izliven na njih, i ispunila ih Duhom. Oni su pevali, plesali u Duhu, i imali divno vreme. A malo su znali o tome da su sve te godine bili odvojeni od punog obećanja.

24 Ali kao što je to bilo sa prirodnim Izraelom, tako je to i sa duhovnim Izraelom. Mi smo Izraelci, zato što smo mi Abrahamovo seme. Izraelac nije onaj koji je od tela, već onaj koji je od Duha. “Mi budući mrtvi u Hristu, smo Abrahamovo seme i naslednici sa Abrahamom po obećanju.” Tako mi smo...A Abraham nije bio Jevrej. Abraham je bio paganin iz Kaldejske zemlje i grada Ur-a. On je bio apsolutno paganin.

25 A sada, obratite pažnju, oni su bili takvi, zato što su odbili prihvatiti ono što Bog ima za njih i oni su želeli tome nešto dodati. To je mesto gde mi uvek činimo svoje greške, kada pokušavamo da dodamo nešto onome što je Bog učinio i što je Bog rekao. Samo ostavite to tako. Oni su pokušavali dve hiljade godina da dodaju samo jednu reč molitvi Gospodnjoj da je načine boljom, ili da oduzmu neku Reč da bude bolja. I to se ne može učiniti, zato što kada On govori, to je onda savršeno. I ako dodate bilo šta savršenstvu vi ste van reda. Kada Bog čini nešto, To je onda savršeno.

26 I kada mislimo da Mu je potrebna naša pomoć...Njemu ne treba naša pomoć. On je Bog. Kažete: “Pa, On mora koristiti čoveka da bi propovedao Reč.” Baš kao što je Jovan rekao: “Bog može i od ovog kamenja podići decu Abrahamu.” Mi njemu nismo potrebni. On je Stvoritelj; On može da učini šta god On želi, zato što je On Bog.

27 Dakle, mi vidimo da sve te stvari...Oni su imali pribavljeno pashalno jagnje. Bog im je obezbedio da imaju Manu sa neba u vreme putovanja. On im je obezbedio stenu iz koje da piju kada su bili žedni, bronzanu zmiju da ih isceli kada su bili bolesni. A ipak, sa svim tim, želeli su obavezno imati i Zakon. Želeli su teološko iskustvo tako da imaju nešto oko čega da se prepiru i da se organizuju i da se podele.

28 To je upravo ista stvar koja se desila našim Pentekostalnim očevima pre četrdeset godina. Bog je pozvao čoveka u Kaliforniji, jednog crnca, jednog sa zrikavim očima, i dao mu iskustvo krštenja Svetim Duhom. Odande se formirala Azuza ulica, stara misija Azuza ulice. Odatle se to raširilo sve dok to nije prekrilo celu naciju. I od ove nacije je išlo od nacije do nacije, tako da je Pentekostalno probuđenje gorelo na sve strane. Kakav blagoslov je Bog obezbedio kroz milost. Mnogi od njih se nisu znali ni potpisati. Neki od njih su dolazili u crkvu u ritama. Išli su po prugama i kupili ispali kukuruz i mrvili ga na šinama, male majke, da bi prehranile decu da bi im muževi mogli propovedati Evandjelje. Ljudi su im se čudili; ismevali su im se, rugali, i zvali

129 Jedan veliki poznati propovednik mi je rekao ne tako davno, rekao je: “Brate Branhame, verujem da si Božiji čovek. No dopusti mi da položim ruke na tebe i da se molim za tebe. Ti previše kriticuješ ljude.”

130 Rekao sam: “Da li veruješ da je to u redu?”

Rekao je: “Ne, ali to nije tvoj posao.” Rekao je: “Tvoj posao je da se moliš za bolesne.”

131 Rekao sam: “Besmisleno. Ne, gospodine. Bog ne daje darove da bi samo mazio i zbog riba i korpi sa hlebom. Ne, gospodine. On daje darove da bi objavio slobodu i propoveda Evandjelje.” Tako je. I rekao sam: “I ako ja neću, ko će?” Rekao sam: “Ti ne možeš, jer imaš jako puno programa koje podržavaš. A ja nemam ništa što bi podržao sem moje Biblije i Svetog Duha koji propoveda.” Haleluja. Slava Bogu. Drago mi je što sam pentakostalac. I ja želim da svako zna da sam ja pentakostalac. Ja sam primio Svetog Duha a ne Pentakostalnu organizaciju. Ona je daleko od mene. Ja sam pentakostalac po iskustvu. Isus Hrist je moj Spasitelj. Ja Ga volim. I ništa u meni...

132 Jedan veliki čovek jedne velike organizacije je rekao: “Brate Branhame, ako bi samo napravio nekoliko kompromisa u vezi nekih stvari slali bi te u glavne centre sveta avionima i dali ti da propovedaš, ako bi se samo pridružio nama.”

133 Rekao sam: “Stidite se, jedan čovek od časti i poštovanja sa doktoratom traži od Božijeg čoveka da pravi kompromise sa Njegovom Reči.” Rekao sam: “Ako grešim, onda uzmi Pismo i pokaži mi gde grešim.” Rekao sam: “Bože...Brate kako upšte možeš učiniti tako nešto.”

134 Povio je glavu; rekao je: “Ja verujem da si ti Božiji čovek.” Rekao je: “Žena bi mi umrla još pre nekoliko godina; imala je najgori rak koji sam ikada video.” Rekao je: “Govorio si joj, i prozvao je iz slušateljstva kroz Svetog Duha.” Rekao je: “Ja verujem.”

135 A ja sam rekao: “I nakon svega tražiš od mene da pravim kompromise? To se ne slaže sa mojom...?...Ne, gospodine. Ostaću sa Reči ako i umrem za propovedaonicom.” Tako su činili naši očevi koji su se držali Božije Reči, nije bitno ako bi im i kožu svukli sa leđa; držali bi se toga i dalje.

Vezan sam za tu obećanu zemlju,

Vezan sam za tu obećanu zemlju;

O, ko će doći i ići samnom?

Vezan sam za tu obećanu zemlju.

Vezan sam za tu obećanu zemlju,

neko od vas vernih molim vas doći i moliti se...” Bio sam iznuren. Rekao sam: “Hoće li neko od vas vernih molim vas doći i moliti se za ove ljude?” Znete li šta? Nisam ih mogao navesti da dođu. Ah...O brate, pre četrdeset godina jedan od njih bi počeo oltarski poziv, i bilo bi ih pedeset oko njega jer nisu mogli svi tamo stići. Srca su im izgarala od vatre. Vidite? Govorite o baptistima? Odvešću vas do države Kentakija do te stare Misijske Baptističke crkve, i oni nisu samo hladni i formalni kao neki od vas baptista sa severa, oni kleknu pred oltarom, i tapšu jedan drugog po leđima dok prolaze tuda. Oni imaju nešto ovde dole. Da, sigurno.

125I bio sam tamo dole, ne tako davno, kraj dekoracije gde je moja baka i svi ostali bila sahranjena; i propovedao sam o Božijem dolasku i o krštenju Svetim Duhom. A te stare žene mahale su sa šeširima za sunce i klicale. Tamo gore u tim brdima gde čak ne možete – ne možete naći kola koja idu brže od pedeset kilometara na sat, tamo pozadi na tim brežuljcima stari ljudi kliču, žene. Gore i dole na podu slaveći Boga.

126I bio je tamo nazad jedan veliki mladić...Načinio sam oltarski poziv. Rekao sam: “Tamo je moja baka u grobu koja je umrla u mom naručju slaveći Boga.” Rekao sam: “Tamo je moja stara tetka koja me je poljubila u obraz u času svoje smrti i rekla: ‘Bili, srešćemo se sa one strane reke.’” Rekao sam: “Tamo ona čeka na jutro uskrsnuća. Haleluja.” Rekao sam: “Ako među vama ima grešnika, dođite; Isus vas poziva.” Stajao je jedan momak sa šeširom, grickajući mu rub, ovako nekako. Spustio je glavu i rekao: “Bože, budi milostiv meni grešnom.” Bilo je tamo oko dvadeset tih starijih majki oko njega, pre nego što je čak dospelo do oltara. Oko dvadeset do trideset njih je tamo okružilo oltar, i svi grešnicu su se sjurili tamo. I trebao sam jesti oko jedanaest sati, a jeli smo oko pola četiri popodne: plačući, kličući i slaveći Boga i šetajući se gore dole kroz te šume i klicali i slavili Boga. Govorimo o Pentakostu. A ja sam bio u Misijskoj Baptističkoj crkvi.

127A ja sam posetio Pentakostalnu crkvu, a grešnici su izlivali srca na oltaru, a nisam čak uspeo uveriti nekoga, kao Hristov sluga, da neko dođe i klekne pored njih. Fiju! Da li sam izgubio pamet? Da li samnom nešto nije u redu?

128Pitao sam svoju ženu i rekao: “Dušo, reci mi o čemu se tu radi?” Pitao sam brata Mura, propovednika: “Da li sam poludeo? Da li ova Reč...U čemu je stvar? Da li je previše učenja, kao što je Agripa rekao Pavlu, navelo da ludujem.” Rekao sam: “Ne, gospodine. Ne, gospodine. Neko mora to da zastupa.”

ih svetim valjačima, provodili su po celu noć u zatvoru, iz dana u dan. Neke od njih su hteli smestiti u psihijatrije, rekli su da su ljudi.

29 Bog im je obezbedio jedno od najvećih probuđenja za koje je ova nacija ikada znala. Ne marim kada je to bilo; nikada nije bilo probuđenje kao što je to bilo Pentekostalno probuđenje. Tačno. Vesli to nikada nije imao; i niko od njih nije to imao. Spurdžin, Kalvin, Knoks, veliki reformatori, no oni nikada nisu imali probuđenje kao što je to Pentekostalno probuđenje. To je najveća stvar koja je bila na zemlji od kada je Sveti Duh pao na dan pedeseti. Ništa...Upravo sada oni – oni su imali više obraćenja prošle godine nego skoro sve ostale crkve zajedno. Čuli ste Bili Grejma (Grahama) kako o tome nedavno govori; to se ne može ignorisati.

30 Gde smo mi pogrešili? Kao što je to i Izrael učinio, mi nismo mogli nastaviti dalje – da idemo putem kojim nas je Sveti Duh vodio. Morali smo nešto dodati da bi učinili da se uvuče nevera. Da je Izrael nastavio dalje da sledi put kojim ih je vodio Gospod, u roku od dve nedelje bili bi u obećanoj zemlji. No oni su morali naći zamenu za nešto. I da se Pentekostalna crkva nastavila kretati u Duhu, onako kako je Bog odredio da ide, i već je dokazao da je On bio u tome, mi bi živeli u Milenijumu. Ali oni su učinili istu stvar koju su i ovi tamo nazad, kao što je Biblija rekla u Korinćanima, da su te stvari bile nama za primer. Ono što se dešavalo njima dešava se i nama.

Šta se to prvo desilo? Nismo mogli biti – da nastavimo dalje vođeni Duhom kao grupa vernika; već smo morali imati nešto što će nositi nekakvo ime. Mi smo želeli da napravimo organizaciju.

31 Tako da su je oni osnovali i učinili tako. Neko je dobio otkrivenje da se ljudi trebaju krstiti u Ime Isusa umesto u Oca, Sina i Svetog Duha. Šta se onda desilo umesto toga? Stari generalni koncil je morao postati „Skupštine Božije”. A šta se desilo sa Isusovim Imenom? Morali su napraviti organizaciju po imenu P. A. od W. taj P. A. J. C., i sva ostala imena: jedni kažu da dolazi na konju, a drugi da dolazi na oblaku. Tamo ste načinili svoju grešku. Tamo je vaš užasan greh. Zašto se niste manuli toga? Ako to Ime Isus, i sve ostale stvarčice, koje ste dobili, i tako dalje, nisu bile ispravne, Bog je rekao svako – Isus je rekao: “Svaku sadnicu koju nije posejao Moj Nebeski Otac biće iskorenjena.” To će postati bezvredno ako nije od Boga. A ako je to od Boga, ko će to onda zaustaviti? U tome je stvar. Samo ostavite to. Neka Bog bude vladar. No mi smo se morali organizovati. A sada, imamo jediničare, dvojičare, trojičare, i ooh, moj Bože, sve se podelilo, boreći se jedan protiv drugog. Male grupe: “Mi smo najveći, mi smo većina, mi smo manjina; mi smo ovo; mi smo ono. Mi imamo najbolje; mi imamo više para, mi imamo više misionara, imamo...” O Bože. Mi nismo podeljeni. Ne bismo trebali biti.

Svi mi smo jedno telo, imamo jednu nadu, jednu nauku, jedno u ljubavi. Da, u ljubavi. “Hrišćanski vojnici, napred svi u boj,” sa samo jednom stvari pred sobom, ne sa organizacijom, “već sa Isusovim krstom pred sobom.”

32 Uvek je tako bilo da su ljudi želeli dodati i svoj deo, činili ono što su mislili da treba biti učinjeno. Ista stvar se desila kada je Izrael zauzeo stanovište da žele imati kralja. Bog im je bio Kralj. Bog je uvek želeo biti Sve u Svemu svojim ljudima. Ali ljudi žele da uguraju sebe u to, jer mi moramo imati oblasne prezbitere, mi moramo imati Dr. Teo., i moramo imati sve te ostale velike titule da bi od sebe načinili nešto na koga se gleda, da ostala braća koja kažu: “Pa, oni će se prepirati i svađati i trveti i seći jedni druge, da bi dobili pero u šeširu,” kako mi to zovemo. Pa to je sramota. To donosi neveru. Biblija je rekla: “Kako možete imati vere kada primete čast jedni od drugih,” i stvari tome slične. Kako ćete to učiniti kada govorite: “Oblasni nadglednik je ovde. Moramo ga slušati. Biskup je ovde, moramo ga slušati. Prezbiter je ovde; moramo ga slušati.” Pokušavajući da budete neko u svojoj organizaciji, vi to ne možete činiti a da i dalje imate veru u Boga. To je ono što je Pentekost počeo činiti. To je ono što su od pentekosta – učinili vi Pentekostu.

33 Reč “crkva” znači “pozvani napolje.” Izrael je bio pozvan napolje. Pentekost je bio pozvan napolje i odvojen. Izrael je bio Božija crkva. Pentekost je bio Božija crkva kada je bio pozvan napolje i odvojen. Ali šta ste vi učinili? Vi ste morali da delujete kao i ostali ljudi. Vi ste morali delovati kao i ostali ljudi. Vi ste želeli biti kao i oni.

34 Kada je Izrael želeo kralja, dobri stari Samuel, prorok, sakupio ih je i rekao im: “Slušajte, želim vam nešto reći.” Drugim rečima ovako nekako: “Vi ne želite biti kao ti Filistejci; vama se ne sviđaju druge svetske nacije. Oni imaju svoje kraljeve, ali vi imate jednog Kralja to je Jehova.” Svaki pravi prorok bi vam to rekao, ne bi vas vodio u nešto drugo; vratio bi vas nazad na Jehovu; neka vas On vodi; neka vas On vodi. A oni su želeli biti ipak kao i ostale nacije. I stari Samuel je ustao; rekao je: “Bog je vaš Kralj.”

35 Bog je naš Kralj. Nemojte pokušavati da se uskladite sa stvarima ovog sveta, sa drugim nacijama. Pustite ih samo da idu dalje ako one žele. Ako drugi ljudi žele da se u sve to lepo uklope, biskupi i nadmeni obrazovani propovednici, i sve te stvari Holivuda, samo neka imaju sve to. Ali to nije za Božiju decu. Sveti Duh je naš vođa, On je naš duhovni vođa. Vi ne trebate takve stvari. Oni ih žele, neka ih samo imaju; vi ne, to vama nije prikladno.

36 Dakle, zapazili smo šta se desilo, Samuel je rekao Izraelu; rekao je: “Bog me je poslao da budem vaš prorok. Da li sam vam ikada rekao nešto u Ime

Na Jordanskim vetrovitim obalama stojim ja,
Bacam pogled pun želje,
Ka Kananskoj lepoj i srećnoj zemlji,
Gde se moje vlasništvo nalazi.

Podignite sada ruke dok pevate.

Vežan sam za tu obećanu zemlju,
Vežan sam za tu obećanu zemlju;
O, ko će doći i ići samnom?
Vežan sam za tu obećanu zemlju.
Sve te širom rasprostranjene ravnice
Obasjava jedan večni dan;
Gde Bog, taj Sin zauvek vlada,
I rasteruje svu tamu.
Vežan sam za tu obećanu zemlju,
Vežan sam za tu obećanu zemlju;
Oh, ko će doći i ići samnom?
Vežan sam za tu obećanu zemlju.

122 Mi ne želimo da nas bilo šta vodi. Bog taj Sin zauvek vlada i rasteruje sva ostala razjedinjavanja. Oh, mi želimo da Ga sretnemo. Zar ne želite da Ga sretnete?

123 Dakle, vi jedinovci, dvojičari, trojičari, metodisti, baptisti, Skupštine, i svi vi ostali, rukujte se dok ovo pevamo; rukujte se jedni sa drugima i recite: “Bog te blagoslovio, brate, ja sam na putu za obećanu zemlju.”

Vežan sam za (Okrenite se oko sebe i rukujte se.)
obećanu zemlju,
Vežan sam za obećanu zemlju;
O, ko će doći i poći samnom?
Vežan sam za obećanu zemlju.

124 O, zar vam to ne podiže raspoloženje? Da vam samo pokažem. Bio sam u jednoj od naših najpoznatijih denominacija, pre oko tri nedelje, ili četiri. I šta se desilo? Načinio sam oltarski poziv. I došlo je četiri ili pet grešnika pred oltar. Kad sam to činio rekao sam: “Hoće li neko doći i moliti se za ove ljude?” U jednoj Pentakostalnoj crkvi...Niko nije došao. Rekao sam: “Hoće li

Skupština, vi braćo iz jedinovaca, vi braćo iz Božije crkve, svi vi braćo, zar nismo bili ovde dovoljno dugo? Zaboravimo na naše razlike. Ujedinimo srca, i stisnimo ruke, i sve naše napore, naše motive, namere, i krenimo na Jordan, i razapnimo se za ove stvari, i pređimo u obećanu zemlju gde je Bog obećao da će hodati sa nama i blagoslovi nas i da nam da prekomerno u izobilju.

118 Ne možete narušiti simbole i Božije senke. To je ono što je Izrael učinio u prirodnom. To je ono što su oni učinili u duhovnom. Mi shvatamo da su se te stvari desile Izraelu. Dakle, one su se desile u današnjoj crkvi kao što se i njima tada to desilo. Braćo, a mi smo sada na kraju puta. Vreme je da se nešto desi. Ja želim preći Jordan (Zar vi ne želite?) preko u obećanu zemlju gde možemo videti...

119 Videli smo dobre stvari. Bog je bio dobar prema nama; mi se ne žalimo. Ja sam ovde napolju sa vama. Ja sam ovde napolju sa vama sa tim stvarima. Ali, braćo, udružimo se i pređimo preko. Mi moramo preći preko.

120 Veliki Jošua, Sveti Duh koji je primio obećanje od Boga, koji dolazi dole da nas vodi, On nikada nije sumnjao u to. Jošua nikada nije sumnjao u to; on je bio Božiji general. To je sasvim tačno; on je bio Božiji general. I on je bio onaj koji je vodio decu. I to je isti Sveti Duh, Božiji General, glavni Kapetan koji je stajao kraj Jerihonskih kapija kada se pojavio Jošua. Isti Glavni Kapetan, naš General, želi da nas vodi u obećanu zemlju i On je jedini koji to može učiniti. Naše organizacije to ne mogu učiniti. TAKO KAŽE GOSPOD. Zapišite to dole. Zabeležite to u svoju knjigu da li je to bilo ispravno ili ne. Nijedna organizacija vas nikada neće prevesti preko. Ona će vas držati i dalje na planini. Ali Sveti Duh će vas prevesti u obećanu zemlju.

121 O, zar Ga ne volite? Zar Mu ne verujete? Zar ne želite da Mu služite? O, to je namera moga srca večeras, ako to znam. Gospode, daj da vidim Isusa. Daj da vidim jedino Njega. Dozvoli mi da se segnem i zadobijem svakog brata iz Skupština. Dozvoli mi da posegnem i zadobijem Jedinovačku braću. Neka bi posegnuo i zadobio braću iz Crkve Božije. Neka bih posegnuo i zadobio i svu ostalu braću, gde god da se nalaze, i kažem: "Braćo, braćo, napustimo ovu planinu." Hajdemo skupštine Božije, hajdemo Crkvo Božija, hajdemo jedinovci, dvojičari, ili šta god da ste, ujedinimo naša srca; dani međusobne borbe su završeni. Hajde da marširamo prema Kananu (Hananu). Haleluja. "Na Jordanskim vetrovitim obalama stojim ja (večeras verom) i bacam pogled pun želje, na Kananske lepe i sretno zemlje, gde se moje vlasništvo nalazi. O, ko će doći samnom? Ja sam vezan za tu obećanu zemlju." Ako to zahteva sve što je u mom životu, sve...?...bilo šta drugo, ja sam vezan za obećanu zemlju. Da li želite da idete? Želite li...Ustanimo onda na trenutak.

Gospodnje a da se to nije desilo?" Razmislite o tome. I rekao je: "Da li sam ikada tražio novac od vas? Da li sam ikada uzimao novac od vas?"

37 Upravo sam dobio pismo od jednog brata iz Arizone, gde je jedan veliki vođa držao skup. I na tom skupu, od jedne male crkve, nije bilo više ljudi nego što sedi ovde, to je koštalo tu crkvu šest hiljada dolara, tog čoveka iz odbora da bi imali tog čoveka. I koštalo je deset hiljada radio prenos. I kada mislite o tome, braćo, šta bi sve šest hiljada dolara učinilo na misijskom polju, gde znam za braću koja propovedaju Evandjelje bez obučice na nogama. A mi ulažemo milione dolara u velike lepe zgrade.

38 Ja sada ne govorim o nekoj određenoj osobi; ja govorim o celoj toj stvari. Velike zgrade...Nedavno sam video gde je jedna velika organizacija uložila, mislim, od tri do šest miliona dolara u zgradu za kancelarije, a misionari su gladni na misionarskim poljima. A mi propovedamo da Isus brzo dolazi. Kakvog to ima smisla narode? Upravo sam – staje mi pamet, uopšte to ne razumem. Vaš život, onako kako živite govori istinski kako vi razmišljate u svom srcu. Isus je rekao: "Ako govorite jedno a činite drugo..." Rekao je: "Licemeri, kako ustima možete govoriti dobro, a u srcu mislite nešto sasvim drugo." Vaši postupci govore glasnije od vaših reči. Zašto verujemo da Isus dolazi a činimo sve te stvari? Mi nemamo vremena za takve stvari.

39 Samuel je rekao: "Dakle, recite mi ako sam vam ikada rekao nešto u Ime Gospodnje a da se to nije desilo."

"Ne," rekli su, "sve što si nam rekao se desilo."

"Recite mi kada sam ikada uzimao vaš novac. Recite mi..." I rekao je: "Dakle, ako se budete ponašali kao i ostali, kada budete imali kralja, i zamenite nešto za Jehovu..."

40 "Pa," rekli su: "shvataš, ovaj će biti kralj, a mi ćemo biti kao i ostali. Pa, sve će biti bolje. Imaćemo nekog čoveka kome se možemo obratiti, nekog čoveka koji nas može utešiti, nekog čoveka koji će nam biti sve te stvari, koji će nam govoriti." O, brate, ako si samo dovoljno duhovan, Bog će ti govoriti.

41 Oni pokušavaju da zaobiđu samu suštinu nanovorođenja. To je ono što se dešava. A sada, ljudi više ne mogu više misliti o tom nanovorođenju, o krštenju Svetim Duhom, i tako dalje. Kako biste ikako mogli doći ovamo u postojanje a da niste prošli kroz prirodno rođenje? Ne bi mogli to učiniti. Ne postoji uopšte način da to učinite, da dođete na ovaj svet i da hodate okolo i da znate da niste prošli kroz prirodno rođenje. Da li je tako? Dakle, ista stvar je i u duhovnom. Ako niste nanovorođeni, vi onda upravo ne znate ništa o tome. Mogli bi uzeti na primer jednog čoveka koji bi najmio veliku grupu ljudi,

govoreći: “Imam da obavim neki posao tamo napolju.” I čovek ide na groblje najbrže što može, trčeći na groblje. “Kuda ste krenuli, gospodine?”

“O, imam jedan veliki projekat; idem tamo da nabavim neke ljude da mi pomognu.”

“Šta da rade?”

“Da mi pomognu.”

“Pa kuda ste to krenuli?”

“Na groblje. O, pa ja vidim razna imena na sve strane.” To je ono što to i jeste; samo imena. To je ono što mi postajemo, gomila pentekostalnih imena. Tako je. Nama je potrebno nešto sa životom u tome. Vi ne možete naći život na groblju...?...Mogli biste im propovedati ceo dan i noć; tamo nema ničega što bi se pomerilo.

42 Nikada nećete obaviti posao kada govorite ljudima da dolazi Gospod, i da evangelizirate, i da izađete napolje na ulice i svedočite, i da učinite nešto za Boga. Kako to da učinite kada su oni mrtvi? Morate otići negde gde se nalazi život. Čovek mora biti nanovorođen. Crkva se mora vratiti nazad Hristovim principima, nazad na nanovorođenje, nazad ka Svetom Duhu, nazad ka celonoćnim molitvenim sastancima, na mesto zapaljenosti prema Bogu...?...

43 Kažete: “Pa, ja pripadam tome, ja pripadam onome.” Da li ste hrišćanin? “Da, ja pripadam tome i tome.” To je svetovno načinjena stvar, toliko dobra koliko služi svojoj svrsi. No ja sada pokušavam izneti poentu, braćo; sedite samo još malo.

44 Neki od vas čestita denominacijska braćo, nemojte se vrpeljiti i gundati, jer znam da ste dobra braća. Kao što je to bilo sa jednim malim dečakom, koji dolazi da jede svoj sendvič, i jeo ga je, i rekao je, da je jedna stara mačka došla do njega i ulagivala mu se. I on je video njen mali rep na podu tako da ga je malo pritisnuo. Stara mačka je počela da se dere, a mama mu je rekla: “Sine, ako ne prestaneš da vučeš mačkin rep doći ću i udariću ti šamar.”

45 A on je rekao: “Mama, pa ja je ne vučem za rep; samo sam ga malo pritisnuo; ona se dere. Ona je ta koja vuče.” Tako je.

46 Dakle, obratite pažnju, samo malo pritisnuti Evandelje... Ono što mi želimo učiniti da zauzme mesto koje mu i pripada. A crkva je načinila svoju fatalnu grešku kada ja napravila svoju prvu organizaciju. Šta se onda dešava? Kažete: “Pa, oni su počeli postizati određene stvari.” Dakle, ako bi vi bili pravi vernik u Boga, Bog nam je obećao da ako On to nije posadio, to ionako nigde neće stići. Pustite to samo, to će doći do svog kraja. “Svaka sadnica koju nije

Nemoj činiti niti jednu od tih stvari tamo. Dakle, videli ste zbog čega ste bili tamo dole četrdeset godina. Da li želite ostati još četrdeset godina?” Brate, da li želiš potrošiti još četrdeset godina u denominacijskoj zamki, prepirući se sa svojim bratom? Ustanimo i pređimo preko. Hajdemo u obećanu zemlju gde svako obećanje u knjizi pripada vama.

112 “Jordan” znači “smrt.” Morate najpre umreti sebi pre nego što pređete preko. Tako je. Pređite preko; ljudi žive u stanju mlakosti. Biblija je tako rekla.

113 Ta braća tamo na planini su bila blagoslovljena. Imali su – napredovali su. Imali su pregršt za jelo. Mana je padala s Neba. Bilo je to sve u redu, no oni su i dalje bili izvan obećanja. Upravo kao Laodikejska crkva. Pentakostalno crkveno doba. Oni su imali blagoslove. Ali Bog se nije bavio njima; nije ih mogao odvesti u obećanu zemlju, jer nisu bili u stanju da idu sve dok nisu dospeli do mesta da su shvatili da su mrtvi u njihovim teorijama. Onda ih je Bog preveo preko.

114 Dakle, kada su prošli pored Ezavove planine, prošli pored organizacije, šta su učinili? Dakle, tamo je bio Moab. Sigurno, Moab je bio jedna organizacija. Rekao je: “Proći ćeš kroz njegovu zemlju. Nemoj mu reći ni reč. Ja sam mu to dao.” Dakle, On je metodistima dao njihovo mesto. On je dao i baptistima njihovo mesto. On je dao i Pentakostalnim organizacijama njihovo mesto. Nemojte im reći ni reč. Samo prođite dalje i recite: “Kako si brate? Kako si?”

115 “Ali Jakov je bio na našem putu za Jordan.” Amen, na našem putu za Jordan. Ako kažu: “Dakle, slušajte. Šta...” Pa nema veze šta oni kažu, kažite: “Hvala ti brate. Neka Bog bude s tobom brate.” Samo prođite pored u tišini. Nemojte ništa reći, već nastavite prema Jordanu, jer mi idemo gore da uzmemo obećanu zemlju; ona nam je dana, punina Božije sile. Isus je rekao: “Stvari koje Ja činim, i vi ćete takođe.”

116 Ljudi se danas čude zašto se vizije i velike moćne stvari ne dešavaju u crkvi, i velika isceljenja i tako dalje. Bog želi da prevede crkvu preko, a mi smo ovde nazad na ovoj planini vrteći se okolo i okolo. Kakva je to planina? Planina organizacije. “O, stani samo malo, brate Branhame, počeo si...” O, ne, nisam. Planina Sir, ta planina je pripadala Ezavu, njegovoj velikoj organizaciji. A i Izrael je sebi načinio planinu. I oni su takođe bili na planini. Ali jednog dana Bog je rekao: “Napustite tu planinu. Ja ću vas preneti tamo preko u ravnice. Ništa ne možete naći tamo na toj staroj kršnoj planini. Ništa dobro nećete postići. Idite tamo preko gde vas Ja mogu blagosloviti sa mlekom i medom i izliti dobre Božije stvari u vas, i smestiti vas.”

117 To je ono što je crkvi potrebno večeras da ostavi ovu planinu i da se okrene na sever. Napustimo ovo hladno formalno stanje. Vi braćo iz

organizacija bi bila dobra da ste završili svoju doktrinu sa zarezom. “Mi verujemo ovo, plus ono što Bog može tome dodati.” No vi ste završili sa periodom. “Mi verujemo ovo, a ti fićfiriću samo dodaj tome nešto, ili to je to.” To je ono što je Luter učinio. To je ono što je Vesli učinio. To je ono što je Vesli učinio. To je ono što je Džon Smit učinio. To je ono što je Aleksandar Kambel učinio. To je ono što su svi oni učinili. I to je ono što je Pentekost učinio. Tu ste vi: četrdeset godina mrtvi na svojim putevima. A obećana zemlja punine Božijih blagoslova nalazi se upravo pred vama.

107 Šta se desilo? Jednog dana, mali stari Jošua, on je verovao u svaku Reč koju je Bog rekao. Tako je. On je rekao: “To je sve istina. Bog se brinuo za nas i držao je svoje obećanje; On je rekao da će On zadovoljiti naše potrebe dok smo mi ovde napolju. Ali to nije sve. Tamo je obećana zemlja; idemo na nju. Bili ste na toj planini četrdeset godina; okrenite se sada, okrenite se na sever pa pravo i pređite preko. Amen.”

108 Pentakostalna crkva je sedela u svojoj organizaciji četrdeset godina. Bio si dovoljno dugo ovde, brate; ustanimo i hajdemo na sever, pređimo Jordan, gde se nalazi obećana zemlja, gde je Bog obećao da: “stvari koje Ja činim, i vi ćete takođe.” Blagoslovi i sve što je On obećao je za nas, svako obećanje u Knjizi je vaše. Ali šta vi morate učiniti? Dodite najpre do Jordana i umrite svojim veroispovestima i denominacijama, pređite preko.

109 Upamtite, On je rekao: “Dakle, dok budete putovali, vi ćete se kretati po graničnoj liniji. Dakle,” rekao je: “da niste dirali Ezava (Isava).” Dakle, Ezavova planina Sir. Rekao je: “Da ga niste dirali.” Rekao je: “Ja sam mu to dao. Ako budete prolazili pored, ako budete nešto pojeli, platite mu to. Ako budete pili vode, platite mu je. Ne dirajte vernike na graničnoj liniji, jer vas neću u tome blagosloviti.” Vidite? “Nemojte ga više tući, samo prođite u miru.”

110 Dakle, ako bi metodisti i baptisti živeli tamo gore na graničnoj liniji...Svako probuđenje koje se ikada desilo je proizvelo blizance. Ne marim gde je ono bilo, ono je proizvelo blizance. Jedan od njih...To je kao – kao Ezav i Jakov. Oni su oboje bili predstavljeni u tim Isakovim sinovima. Ezav je bio svetovan čovek. On je bio jedan religiozan čovek, brinuo se o raznim stvarima, i činio stvari za svog oca, i bio fin čovek. No Jakov je imao rasuđivanje. On je znao da to pravo prvorodstva znači sve, i nije bilo bitno kako će ga dobiti, upravo dok ga nije dobio. To je današnji natprirodan čovek.

111 Tamo je Ezav, imao je svoje nasledstvo upravo tamo na graničnoj liniji. A Bog mu je rekao, rekao je Jakovu dok je prolazio, rekao je: “Nemoj se izmotavati sa Ezavom. Nemoj se pridružiti ni jednoj od njegovih organizacija.

posejao Moj Nebeski Otac iskoreniće se.” Potpuno tačno. Ali oni to jednostavno moraju učiniti.

47 Dakle, zapazili smo da nakon što su svi blagoslovi došli na Izrael, a ipak oni su želeli (Izlazak 19), oni su želeli – oni su želeli zakon. Želeli su imati nešto što bi oni sami mogli učiniti, neke subotnje dane koje će držati, ili neke zapovesti koje bi mogli činiti, ili nešto drugo što je bilo – što bi im bilo predano da sami čine.

48 I ako možete učiniti bilo šta da bi se spasili, onda u tome nema ni kapi milosti. Zakon je ono što vi činite nasuprot milosti koju vam je Bog pokazao spašavajući vas.

49 Kao što sam često govorio, ja ne izlazim sa nekom drugom ženom zato što se bojim da će se moja žena razvesti od mene. Već ja ne izlazim sa drugom ženom zato što volim svoju ženu. U tome je stvar. Ja ne verujem da vi treba da se švalerate. Ali nije zakon ono što to održava, moj bračni zavet; to je moja ljubav. I to je razlog što ja volim Boga. Ne zato što se ja bojim da će me On poslati u pakao; ja ne verujem da bi On to učinio. Nema ničega u meni što bi me navelo na to. Ja Ga previše volim; ne bi Ga povredio nizašta. Sigurno, ja Ga volim.

50 A kada čovek i žena dođu do mesta...Pa, zaista sam trebao ostati kući i pogledati taj dobar komad večeras...No, reći ću vam; misliće da sam ja povratnik u greh ako ne budem išao dole u crkvu. A vi sedite tamo i onako spavate. Mogli ste ostati kući i gledati nešto u čemu biste više uživali. Ali kada vaša radost postane Gospod, vi ne možete a da ne odete u crkvu, onda ste vi na dobrom putu. Crkva je bila u boljem stanju pre četrdeset godina za dolazak Gospoda Isusa nego što je večeras, daleko boljem. Bili su bliže Bogu. Imali su više Boga među sobom; imali su više Duha među sobom nego što ga imaju večeras.

51 Šta je to učinilo? Mi smo se podelili, svaka mala grupa sama za sebe. Idemo tamo napolje i govorimo drugima – nekom drugom: “Pa taj stari kokošarnik tamo; to je sve tamo tako. Oni to nemaju; mi to imamo.” A vaše male razlike u učenju i tako dalje...A Bog ne bi obraćao [Brat Branham pucka jednim prstom – Urednik.] ni ovoliko pažnje na to. Ako nemamo ljubavi, kakve onda ionako koristi od toga? “Ako znam i sve tajne, i razumem sve tajne Božije; iako bih imao veru da i planine pokrećem, i razdelio sve svoje imanje siromašnima i spalio svoje telo na žrtvu, a nismo ljubavi, ništa sam.” Rekao je Pavle u 1.-oj Korinćanima 13.-oj glavi.

52 Shvatate, vi propuštate samu stvar kada počinjete da se odvajate, kao da nemate veru. Kada počinjete da se odvajate... “Mi smo ta grupa, mi pripadamo

tome, mi nemamo ništa s njima.” I to je sve Sveti Duh. Svaka od tih grupa, svi govore u jezicima. Svaka od tih grupa ima i dobre i loše među sobom, upravo isto kao što je imala i prva grupa, i oni će to uvek činiti. A Bog daje Duha Svetoga onima koji mu se pokoravaju. Dakle, ko mu se pokorava? Onaj koji mu veruje i to prihvata, to je onaj koji mu se pokorava.

53 Vidite, ali mi moramo imati nešto što ćemo sami uraditi. Mi želimo biti kao metodisti, kao prezbiterijani, baptisti, katolici. Mi moramo napraviti organizaciju. Mi imamo...To je ista stvar na kojoj je izneverio Martin Luter. Ne Martin Luter, on nije to započeo. Ni Džon Vesli to nije započeo. To su bile grupe koje su nakon njih to počele. Tako je. Oni nisu to započeli. Ne, gospodine, oni su to držali čistim. No kada su oni otišli, sledeća generacija iza je to počela organizovati.

54 I isto tako je bilo i na početku. Prva grupa je razumela da je to bio Bog i krštenje Svetim Duhom, i oni su ostali sa time. Ali je onda došla sledeća grupa: “Pa, moramo učiniti ovo, moramo se odvojiti od njih, izgleda da oni nemaju vere, a mi je imamo. I mi ćemo napraviti našu grupu ovde i odvojiti se.” To je učinilo da neki vođa ide tamo preko, i odvuče ovoga, a ovaj vuče odande, odavde i vidi, upravo isto što je učinio i Izrael.

55 Oni su želeli...Izlazak 19. Želeli su zakon. Želeli su nešto što bi oni sami mogli učiniti. Želeli su da nešto delima unesu u to. Morali su načiniti velike momke, morali su imati neka dela koja bi mogli sami učiniti.

56 Bog će obezbediti dela. Ako ćete samo hodati u milosti, bićete više u poslu nego što ste upravo sada sa Ženskim Udruženjem i svim ostalim besmislicama koje su dodane u crkvu. Večere na kojima se skupljaju prilozi da bi se platio propovednik, gde uopšte imate tako nešto u Pismu? Propovednici se plaćaju od desetka. On treba da živi od desetka vernika. Ali mi smo morali ubaciti još nešto. Mi moramo imati i našeg udela u tome. I onda ako oni to ne uspeju, postoji drugo udruženje koje će to učiniti, drugo udruženje. Božiji put je ispravan. Desetak i prilozi idu Leviju, što je bio propovednik. Ako bi svi plaćali svoje desetine vi ne biste morali imati večere za skupljanje priloga. Vidite, vi ste prihvatili nešto još a ostavili samu ispravnu stvar. Kažete da je to Starozavetni argument. Voleo bih da mi to dokažete. Tako je. Vi ne možete to učiniti mimo Božije Reči; to je takođe Novozavetni poredak. Bog je postavio samo jedan poredak, i on se nikada ne može promeniti. To mora ostati na takav način.

57 Kao Krv. Neko kaže: “Pa, mi – mi...Kažem vam, mi činimo i ovo i ono, i imamo veroispovesti, i mi pokušavamo da obrazujemo ljude ka Hristu, mi pokušavamo da ih denominacijom usmerimo na Hrista.” Mi samo udaramo u

101 Hteo bih svakog teologa upitati nešto. Jedan istoričar, poznajem dva dobra koji upravo sada sede ovde, toliko dobri kao ma koji u naciji. I želim da mi ma koji istoričar kaže da li je postojalo ijedno vreme kada se Bog pokrenuo u probuđenju a da natprirodni znaci nisu to sledili. Kada se to On ikada pokrenuo a da natprirodno to nije sledilo? I kada su se god oni organizovali u neku organizaciju pa umrli da li su ikada ustali? Pokažite mi samo u jednom slučaju kada se neka organizacija ikada podigla ponovo ka svojim počecima? Pokažite mi vreme kada se neka organizacija ikada vratila svojim počecima. To je umrlo čim se organizovalo. Tako su učinili i pentakostalci.

102 Stari borci tamo napolju, koji su želeli reći: “Haleluja, mi nemamo ništa s tim novim stvarima. Slava Bogu, to nam je dano proroštvom. Haleluja, mi nemamo ništa s tim Skupštinama ili Jedinovcima, ni s jednim. Haleluja, mi smo različiti.” Oni su mrtvi. To nije neko vredanje. I mrtvi su i obeleženi sa: X. On je bio tamo i puštao ih da umiru dok svi nisu bili mrtvi.

103 Šta je to bilo? Jednog dana istupio je jedan od njih i rekao: “To nije sve što je pisano ovde.” Šta su oni učinili? Šta su oni učinili? Išli su ponovo nazad po istoj zemlji svake večeri, okolo i okolo te planine, i okolo i okolo i okolo, i ponovo okolo: ista stara stvar: “Dela 2:4, Dela 2:4, Dela 2:4, Dela 2:4. Haleluja. Primate Svetoga Duha; govorite u jezicima kao što daje Duh. Slava Bogu. Molite se za mene da budem poslednji – onaj koga će Bog pozvati u poslednjim danima. Dela 2:4. Drago mi je što sam primio Svetog Duha govoreći jezicima.” Tako je; to je sasvim tačno. Ali zašto vi putujete na toj istoj staroj planini kada je obećana zemlja pred vama?

104 “Blagosloven Bog, priključio sam se Skupštinama. Priključio sam se jedinovcima. Priključio sam se tome. Priključio sam se ovome.” Upravo ista stara stvar koju su i metodisti, baptisti, prezbeterijani, katolici, luterani, i ostali učinili: umrli su na svom putu. Oni su umrli.

105 To je teško; znam brate moj. To je kao uzimanje ricinusovog ulja ali će vam to pomoći. Tako je. Ono što je crkvi danas potrebno je jaka doza Evandeoskog leka, da vas – da izbaci lenjost iz vas, svet i prljavštinu. Ono što nam je danas potrebno je ponovo sila Svetog Duha, vodstvo Svetog Duha.

106 Šta je to bilo? To je bila senka ili tip današnje Pentakostalne crkve. I nakon četrdeset godina kasnije mi nalazimo sebe i dalje u Delima 2:4. Bog bi se mogao pojaviti sa još nečim, sa još više svojih blagoslova, a oni kažu: “Slava Bogu, mi to nismo imali. Haleluja mi verujemo Dela 2:4. Pa...Ovde su to naši očevi organizovali; ako oni ne dođu do toga, slava Bogu, mi nećemo – nećemo saradivati s njima.” Vi jadni degenerisani i povratnici u greh...U čemu je stvar? Bedni...Kako možete pratiti Boga? Kako možete ići gde ide Duh? Vaša

95 Stvar toga je, da li se sećate koga će Sveti Duh zapečatiti u poslednjim danima, da li znate šta je rekla Biblija? “One koji uzdišu i ridaju zbog svih gadova koji se rade u gradu,” Jezekilj 9.-ta glava. To...Želim pitati nešto neke od vas ljudi. Koliko bi prstiju mogli podići večeras za bilo koju osobu u gradu, ili iz vašeg grada odakle dolazite, da uzdiše i rida dan i noć zbog gadova koji su u gradu? Podignite ruke. Recite mi to: “Mogao bih nabrojati petoro ljudi u mom gradu. A ja bih mogao nabrojati dvoje.” Ili možete li bar navesti jednu osobu. Ako ne možete, samo spustite dole svoje ruke. Nema niti jedne podignute ruke. Tu ste vi. “Kao što je bilo u danima Noja, tako će biti i u dolasku Sina čovečijeg.” Da li shvatate na šta mislim? Mi smo izgubili revnost. Pentakostalna crkva se mora vratiti svom originalnom stanju.

96 Šta smo učinili? Mi smo se jednostavno ugojili i ušuškali, i seli, i pustili da ide svojim tokom, oblačimo se kao svet, ponašamo se kao svet, idemo na svetske zabave, činimo stvari koje svet čini, imamo naše organizacije, denominacije, takmičimo se s njima, i sa našim crkvenim zgradama i svime ostalim, propovedamo... “Oh, da, haleluja.” Kao što je to jednom David Duplesis rekao: “To su unuci; to nisu Božiji Sinovi. A Bog nema unuke.” Bog nije deda; On je Otac. Tačno.

97 I šta mi to činimo? Mi dovodimo svoju decu i guramo ih u te stvari. A grešnik koji je napolju i on se priključi Pentakostalnoj crkvi i kaže: “O, nije li to prelepo, došao je da bude pentakostalac.” Unuk...

98 Pravi Božiji Sin je zapaljen. On se ne pretvara. On stoji tamo napolju ne znajući ništa sem Hrista i to Njega razapetog. Ništa ga ne drži već Bog. Njega vodi Duh. Ništa ga više ne uznemirava. On sledi Duha gde god On ide.

99 Ta živa stvorenja, kao što je to u knjizi Jezekilja, tamo gde su išli točkovi, živa stvorenja su to sledila. Dakle, zapazite, ta živa stvorenja, ne mrtva, ta živa stvorenja...

100 Gledajte samo na minut. Oni su tamo ostali; ženili su se; podizali su decu; imali su dobru letinu; bili su blagosloveni, da. I imali su divno vreme. Oni su bili tamo...Koliko su tamo ostali? Biblija je rekla: “Dok svi stari borci nisu pomrli.” Tako je. Svi su oni govorili: “Slava Bogu; mi smo iz Skupština.” “Pa, slava Bogu, mi smo ti i ti.” “Bože, mi smo jedinovci, haleluja, ostali greše.” “Blagoslovljen Bog, mi smo iz Crkve Božijeg Proroštva.” “Haleluja, mi smo ti i ti.” U redu, samo napred. Šta su oni učinili? Oni su nastavili da se raspravljaju oko svojih doktrina sve dok nisu ostali tamo dok nisu pomrli. I to je ono što se upravo sada dešava. Oni su mrtvi. Mrtvi sa svojim organizacijama.

vetar; to nije dobro. Postoji samo jedan put ka Hristu, to je kroz Krv. To je od početka Božiji program i On to ne može promeniti. Mi dolazimo Hristu kroz Krv. Nakon što primamo Krv mi – hemikalija Krvi da ukloni naše grehe i očisti nas od svoje nepravde, onda primamo Duha koji je u Krvi što je Sveti Duh koji se vraća na nas i čini nas sinovima i kćerima Božijim. Tako je. Onda ste nova stvorenja u Hristu. Onda imate isto iskustvo koje su oni imali na početku. Vi živite istu vrstu života, i činite ista dela koja su i oni činili na početku. Da, Izlazak 19.

58 Biblija onda kaže da ima jedanaest dana putovanja od planine Sinaj do Kadisa. Jedanaest dana nakon što su oni primili svoju teološku indoktrinaciju, svoja dela koja su oni želeli činiti, i time su načinili najveću grešku koju su ikada mogli učiniti. U Kadisu su oni sumnjičali Božiju Reč. Od vremena od kada su oni sledili Božiji pravac pa dok nisu postali indoktrinirani, i kada su to učinili, napravili su svoju fatalnu grešku što su verovali da Božija Reč nije istinita.

59 Uzeli su svoje organizacije i dvanaest različitih plemena je poslalo svoje predstavnike da idu preko i špijuniraju tu zemlju. Njih dvojica su prešli preko i doneli nazad dokaz. Doneli su dokaz o tome da je to dobra zemlja. Moguće je da su Jošua i Kaleb poneli na svojim ramenima gomilu grožđa. Svi koji su to probali su rekli: “Moj Bože, to je dobro, predivno je.” Ali kada su se vratili nazad i stali pred zajednicu, rekli su: “Protivljenje je suviše veliko; mi jednostavno to ne možemo učiniti. Nema potrebe da mi to pokušamo.” Pa mi izgledamo kao skakavci u poređenju sa tim velikim obrazovanim gigantima tamo preko, ti veliki biskupi i doktori o Božanstvu. Postoji samo jedna stvar, kako bi se naše malo dvogodišnje obrazovanje, ili naše oskudno gramatičko obrazovanje ikako moglo uporediti sa Doktorom, Dr. Teo., dvostruki doktorat, Akademik, i sve te ostale titule; kako ćemo mi to ikad učiniti kada su tamo ti veliki momci?” To nije to. Bog je obećao zemlju. I obrazovanje s tim nema nikakve veze.

60 Bog je obećao Svetog Duha svakome ko hoće, neka samo dođe. Vi ne znate razlikovati pasulj od kafe, u čemu je razlika? Ako ne znate ABC-du, kakve to ima veze, dokle god primete iskustvo. Kada su Petar i Jakov bili – ustvari Jovan kod Kapije Divne, kada su učinili da prohoda hromi čovek, učinili da on prohoda, a bio je hrom od rođenja...Biblija kaže da su oni bili prosti i ne obrazovani ljudi, no zapazili su da su bili sa Isusom. To je kvalifikacija pravog Pentekosta, a ne koliko diploma vi imate, i koliko visoko obrazovanje ste stekli, Akademski slikar, ili kakav god doktorat imali ili Dr Teo, ili šta god da je to, to nema nikakve veze s tim. Već davanje ljudima do znanja da ste bili sa Isusom Hristom. Neka ljudi znaju da postoji tamo nešto

iza toga što zapaljuje vašu dušu. To je Pentekost. Ponekad kad vidim kakva postaje crkva...

61 Napustio sam Baptističku crkvu da bi postao pentakostalac. Napustio sam to radi toga jer sam znao da oni imaju nešto. Ali kada sam dospao do ovde, to je potpuno organizovano kao što su to bili i baptisti, još i gore.

62 Dakle, izlazimo napolje i posmatramo, gledamo okolo, i vidimo: jedanaest dana od teologije do potpune nevere, od dana kada su primili Zakon, do konačnog odlaska u potpunu neveru. A ovde dolaze dvojica koja su imala dokaz. Pentakostalna crkva je pre četrdeset godina donela jedan dobar dokaz da postoji jedna zemlja sa one strane, jer su imali dokaz u govorenju jezika. Ali brate, to nije jedini dokaz. Ne samo da je tamo bilo lepog grožđa već je tamo teklo mleko i med; bilo je tamo svega. Ali oni su bili zadovoljni samo sa grožđem pa su rekli: “Pa, čini mi se da je to sve.” To je ono što je učinila Pentakostalna crkva. Dela 2:4, Dela 2:4, Dela 2:4, dok ne dobijete tako puno grožđa, tako da verujem da to postaje od pravog grožđa kiselo i pokvareno grožđe. Dela 2:4, Dela 2:4, dok ne postane 2 od 4 propovednika (tako je) ljuska oko organizacije. Uh.

63 Samo jedno: nemojte me plaćati. Ja sam slobodan da propovedam Bibliju. I dokle god mi Bog dopušta da živim, stajaću tamo kao jedan svedok protiv onoga što je pogrešno. I ne marim gde...

64 Ništa loše za organizaciju; organizacije su u redu. Zakon je bio u redu; poslužio je svrsi, to je istina. Ali Zakon nije ništa učinio za njih; to im nije donelo ništa milosti. Zakon ih nije preveo preko u obećanu zemlju. Ne, gospodine. Zakon je zakazao. Jošua ih je uveo, a Mojsije, zakonodavac je umro. I tako će izumreti i crkvena organizacija, a milost i Božija sila i Sveti Duh dolaze crkvi da uznesu Crkvu u obećanu zemlju. Da. Da, to je služilo svrsi, ali to nije bila stvar koju je Bog želeo. Zakon je umro, prestao da postoji. Mojsije, zakonodavac je umro. Jošua, onaj koji je verovao obećanje, on je nastavio dalje i dalje.

65 Zapazite dakle, svi su oni rekli: “Mi to ne možemo učiniti.” A šta će to učiniti? “To će pokvariti naše nasledstvo.” To je ono što ste vi metodisti mislili. To je ono što ste vi baptisti mislili kada ste došli do granične linije i pogledali preko: rekli ste: “O, ja to ne mogu učiniti...kažem ti, ako oni to učine, oni će – moja metodistička organizacija će me izbaciti napolje.” “Moja baptistička organizacije će me izbaciti napolje.” “Moji prezbitarijani će me izbaciti napolje.” “Ako bi počeo govoriti u jezicima i stajao za svojom propovedaonicom a neko iz moje zajednice počeo govoriti u jezicima, ako ih ne učutkam, pa oni će me izbaciti iz organizacije.” Tu ste. Ista stvar...

da donesem poruku od Gospoda do ljudi koje vidim, do moje braće, moje braće.

89 I šta se onda dešava? Ja na neki način grubo propovedam protiv toga. I onda je taj vođa ustao i rekao: “Brate Branham...,” rekao je: “da ti kažem...”

90 Rekao sam: “Šta je sa vama poslovnim ljudima? Šta to činite? Vi ste na poslovnom skupu večeras; sve što ste vi svedočili tim Jamajčanima je bilo: ‘Ja imam jedan mali biznis na čošku; nije uopšte bio unosan. Haleluja, dobio sam Svetog Duha. Bog mi je dao jedan katolički stan, ili – ili Kadilake, i velika kola, i velike stvari, i On mi je dao novu kuću; On mi je dao sve to.’” Ti ljudi su imali takve stvari. Oni ne žele to slušati. To je suprotno Pentakostu. Oni sa Pentakosta, prodavali su sve što su imali, i podelili to među sirotinjom, i otišli dalje bez ičega. Oni su išli samo sa Isusom. Tako je.

91 Ovaj vođa je to večer ustao; rekao je: “Ali brate Branham, želim ti upravo sada nešto reći.” Rekao je: “To je kada su ti ljudi s Pentakosta, ta grupa ljudi načinila svoju najveću grešku koju su ikada učinili, kada su prodavali svoje kuće i delili to sirotinji.” Ne tražim od nikoga da prodaje svoje kuće; samo tražim od vas da sledite Hrista. No ja vam kažem – samo vam citiram Pismo. A onda je on rekao: “Pa...”

Rekao sam: “Pa, brate, oni su bili vođeni od Svetog Duha.”

Rekao je: “Ali oni su pogrešili.”

Rekao sam: “Hoćete da mi kažete da će Sveti Duh voditi čoveka u grešku?”

Rekao je: “To je dokazano. Mogu ti to dokazati Pismom.”

Rekao sam: “Ustanite i to učinite.” Rekao sam: “Dakle...”

92 On je rekao: “Ovde je to: Čim je počelo proganjanje Crkve ti ljudi nisu imali gde da odu. Oni su prodali svoje kuće i dali to siromašnima. Oni su se samo čudili u vezi toga.”

93 Rekao sam: “To je tačno ono što je Bog želeo da oni učine. I poruka je bila raširena po celoj zemlji.” Da su imali kuće, vratili bi se u njih. Ali oni nisu imali gde da idu; radi toga, oni su lutali i širili poruku. To je tačno ono što je Bog želeo da oni čine. Ljudi više ne žele ići tim putem. Oni to ne žele. Oh, ne gospodine.

94 Svi mi Amerikanci smo nafilovani i debeli, i mi – mi se svi samo udobno smeštamo i mi čak ne moramo ni sedeti i to slušati. Mi jednostavno ustanemo i odemo kući. Sigurno, tako je. Oni to ne žele.

To je kada će svet znati da smo braća i sestre, kada volimo jedni druge. To je obeležje hrišćanstva, ljubav jedan prema drugom. Kada to dobijemo, onda će Bog početi da radi među nama i doneti nam mleka, meda, i velike stvari. Pa, dobro je kada nađemo šta je Božiji plan i krećemo se po njemu.

83 Dakle, primetili smo da...Šta su činili ti vernici na graničnoj liniji? "Jer je nemoguće onima koji su jednom bili prosvetljeni, i bili sudeonici u Svetom Duhu, i probali sile dobrog sveta koji treba da nastupi i imali poznanje istine," primili poznanje o istini, došli do zemlje pogledali i rekli: "Pa, ja upravo to ne mogu učiniti," vratili se nazad. To je tačno ono što su ti momci na graničnoj liniji učinili tog dana. I šta su učinili? Svaki od njih je poginuo u pustinji.

84 Kad mislimo da je Bog obavezan prema nama zato što smo mi takvi i takvi...Metodisti nemaju šta da delima unesu u to, baptisti nemaju šta da delima unesu u to, ni jediničari nemaju šta s time da rade, ni Skupštine nemaju šta da delima unesu u to, onda mi grešimo...[Prazno mesto na kaseti – Urednik.]

85 Ne gledajte na svoju organizaciju; već gledajte kuda Duh vodi. I ako vas vodi Duh, nikada vas neće voditi suprotno Reči. Nikada neće Sebe neprikladno prikazati u postupcima, dokle god To ostaje na toj Reči.

86 Šta je Bog učinio? On ih je ostavio tamo četrdeset godina u pustinji. To je tačno ono što je On učinio Pentekostu. Imali smo početni dokaz govora u jezicima. Oh, rekli su: "Imali smo Božansko isceljenje." I oni su takođe. Oni su imali bronzanu zmiju; imali su udarenu stenu. Oh, sigurno. "Oh, brate Branham, samo da ti kažem, mi jediničari, mi Skupštine, mi ti i ti, mi smo klicali; plesali smo u Duhu." Oh, sigurno, i oni su takođe. No oni su ostali izvan obećane zemlje za četrdeset godina.

87 Da li ste ikada razmišljali o tome šta su učinili? Oh, Bog ih je blagoslovio, nije li? On je rekao da On jeste. Gajili su dobar usev; imali su dobre porodice; oni su ostali tamo; i oni su bili blagoslovljeni i prosperirali su. Pa, neki od nas pentakostalaca su – čoveče, nekim od njih, pa zašto, mi vredimo na milione dolara, mnogi od njih. Sigurno, mi – Bog je učinio da prosperiramo.

88 Nedavno sam stajao na jednom skupu. Jedan brat koji je sada ovde bio je tamo, brat Fred Sotman, kada sam jedno veče propovedao u Kingstonu, Jamajka, i bio sam sa Poslovnim Ljudima Punog Evandjelja., kod samog čoveka kod kojeg sam...?...pokušao da donesem svoju poruku ljudima da bih pokazao da kroz tu organizaciju poslovnih ljudi...Pa, onda poslovni ljudi crkve dolaze na skupove i to će doneti...Ako pastir ne dođe to na neki način pravi poteškoće. I tako to je razlog zašto ja mogu tamo da radim i da pokušam

66 Samo da vam kažem šta proizilazi iz toga. Okrenite do Jevreja 6.-tu glavu i Jevrejima 10.-tu glavu i uporedite te stihove.

67 Jer oni koji su jednom bili prosvetljeni i postali sudeonici Svetog Duha, i okusili sile sveta koji dolazi (vidite, oni koji su primili poznanje o istini i onda se okrenuli od toga)...nema više pokajanja; jer iznova razapinju Sina Božijeg, i javno Ga sramote...

68 Ovde je to. Neki čovek je pozvan da propoveda, da stvarno. "Gospod me je pozvao." Baš fino, u redu. On dolazi i kaje se za svoje grehe: i biva opravdan. On postaje jedan dobar vernik. Dakle, sledeću stvar koju čini, on i dalje puši; on i dalje žudi; on gleda na svetske ljude, svetske žene, i on – požuda i ostale stvari su mu u srcu. On zna da to nije ispravno. To nije prikladno za jednog propovednika. Tako da on ide k Bogu i moli se da ga posveti. Onda je on na drugom stepeniku. Te stvari izlaze iz njega. A onda on gleda preko u obećanu zemlju, sa granične linije. I on dolazi do mesta odakle on više ne može ići dalje; on treba da pređe preko Jordana; to je sve, ili da ostane nazad. Vidite? "Bio je sudeonik, prosvetljen i primio poznanje o istini." Hrist je Istina.

69 Kako mi ulazimo u Hrista? Preko organizacije? Da li rukovanjem? Preko denominacije? Vodenim krštenjem? Ne, nikako. Jednim Duhom smo svi kršteni u jedno telo: metodisti, baptisti, prezbiterijani, luterani, jediničari, dvojičari, petoričari, šta god da ste; jednim Duhom mi smo kršteni u to telo.

70 Ali jednom kada je primio poznanje, on dolazi tamo i gleda preko, i kaže: "O, da, to je predivno. Ali ako to primim, izbaciće me moja denominacija. Ne mogu to učiniti, zato što oni u to ne veruju. Ne mogu dopustiti da moji ljudi to čine. Ako budem to učio u svojoj crkvi, šta će onda oni imati? Onda će se skupiti oblasni prezbiteri; tamo će doći jedan veliki čovek i reći: 'Ako samo budete učinilo tako nešto, ako to dozvolite, izlazite iz organizacije. Ako budete ovde imali takve stvari, jednostavno ćemo vas isključiti iz zajedništva.'" Oh, Bože, jedan jeftin propovednik kao što je to, njemu je potrebno da se vrati na Golgotu. Nešto s njim nije u redu, kada ste uvereni da je to Reč Božija a nemate dovoljno presvedočenje Svetog Duha da bi ostali s onim što je ispravno. Haleluja.

71 Čovek će poštovati ženu, a ona bi mogla biti crna kao ćumur; ali ako on vidi da je ta žena prava žena; da ona zastupa dostojanstvo koje pripada ženi. Pravi čovek će skinuti svoj šešir pred njom (tako je.), jer ona zastupa ispravne principe. To je tačno tako. Ona bi mogla biti i veoma ružna; a on će nju hiljadu puta više poštovati nego što bi jednu od ovih holivudskih kraljica, ili šta god da je to, ako je on u sebi pravi čovek. Istina.

72 Tako čini Bog kada nalazi nekog čoveka u koga može dovoljno da se pouzda da mu otkrije svoju Reč, da će on stajati s tim, stajati sa Biblijskim uverenjem i reći: “Dokaži mi to.” Tako je. Onda vi uzimate Božiju Reč, svaku Reč upravo onako kako je ona napisana i propovedate je upravo onako kako je ona zapisana, Bog je onda obavezan da stane iza Nje i potvrdi to znacima i čudesima, kao što je On rekao da će to učiniti.

73 A ne zaustaviti se na jednom dokazu, postoji više dokaza. Postoje kuće; postoje razna mesta; postoje bašte, mleko i med, dobra hrana, i mnoge stvari, vode koje teku s planina. Sve je tamo dobro, nije to samo gomila grožđa. No to je mesto gde smo mi stali. “Slava Bogu, primio sam Svetog Duha, s dokazom govorenja u drugim jezicima.” To je sasvim u redu, i to pokazuje da je neko prešao tamo preko. No zašto onda stojite na toj granici? Vidite? “Postajete sudeonici u Svetom Duhu i okusili ste sile budućeg sveta. (Vidite da će oni pasti nazad u istu rupu gde su i metodisti pali, i baptisti, i prezbiterijani), i ponovo razapinju Sina Božijeg i javno Ga sramote...”

74 I mi vidimo u Laodikejskom Crkvenom Dobu da je On bio izvan Pentakostalne crkve pokušavajući da se vrati nazad. “Javno Ga sramote.” O Bože, imaj milosti. Ako se ne slažete samnom u vezi ovih stvari, pretražite Pismo. Pronađite dan u kojem mi živimo; vidite samo dokle je to odmaklo.

75 Podstakli su me na nešto; i neću to sada pročitati, no ovde je to. Demos Šakarijan ima sve to dokumentovano. Od jednog čoveka, Holivudskog čoveka, koji je došao da se rukuje samnom, i počeo da govori Francuski, a prevodilac iz U.N. je to preveo zajedno s jednom francuskinjom. Rečeno je: “Zato što si izabrao teži put, ali to je Moj put; ne boj se šta ljudi govore o tebi, jer sam sa tobom, i biću s tobom, i Ja ću učiniti da se stvari dešavaju preko mere i u izobilju.” Dobio sam ovde to zapisano i potpisano...A brat Demos Šakarijan je dobio to od javnog beležnika. A taj čovek, baptista, ništa nije znao o tome, no ja sam pokušao da stanem tamo i da osudim tu stvar koja zaslepljuje oči Pentakostalnog naroda: Holivud u crkvama, Holivudsko evangeliziranje.

76 Jedan momak je podelio nekoliko koverti i rekao: “Stavite po dvadeset pet dolara u njih i ja ću se moliti za vas,” i kaže vam da će vaš usev biti loš ako ne budete priložili određenu svotu kao prilog. Od kada je to Pentakost zavisio od novca? Pa, brate, u Biblijska vremena oni su prodavali ono što su posedovali i davali crkvi. A danas moramo imati flotu Kadilaka ili nismo ni duhovni. To je greh; to je sramota. Mi pokušavamo naći način da sagradimo jednu bolju crkvu nego što to imaju oni preko, Prezbiterijanska crkva je bolja nego Metodistička, a govorimo da Isus dolazi uskoro. Oni vam se smeju u lice. Tako je.

77 Ono što je nama danas potrebno je ne neka bolja crkva; bolje da otkazete ako imate neku misiju. Bolje bi bilo da ste pod nekim od ovih hrastovih ili borovih drva bez mesta gde bi položili svoju glavu i da propovedate Evandjelje, nego što pravite kompromise.

78 Mi smo u užasnom stanju, sama crkava. Šta je to učinilo? Zato što se razdvajamo. Jedan se odvaja od onoga, a jedan se odvaja za ono; postali smo veoma organizacijski promišljeni i sve ostalo. Upravo vam to pokazujem tačno, u tipu, šta su oni onda učinili. A mi bi nastavili dalje i bili bi u Milenijumu.

79 Ja verujem da je proš – dolazak Isusa Hrista već trebao biti. Mogu to dokazati Biblijom. Biblija je rekla...Sam Isus Hrist je rekao: “Kao što je bilo u danima Nojevim...” A Bog je dugo trpeo, i nije želeo da bilo ko pogine, dugo je trpeo, čekao i čekao, zadržavajući bes, čekajući, očekujući hoće li još neko, i čekao i čekao i čekao. “Kao što je bilo u danima Noje, tako će biti i u dolasku Sina Čovečijeg.” Božije dugo trpljenje, čekao je da crkva dospe u svoje pravo stanje.

80 I šta se desilo? Šta se desilo? Umesto da se vrati u pravo stanje, mi se udaljujemo sve dalje sve vreme. Mi smo trebali biti u Milenijumu; mi smo trebali raditi nešto za Boga. Mi smo trebali ući unutra još pre četrdeset godina. Ali ne, mi smo učinili istu grešku koju su i oni učinili. Došli su u Kadis na četrdeset godina a Bog ih je odbacio zbog nevere. Šta je to bilo? Organizacija. Ljudi su očekivali...Šta će se desiti?

81 Dakle, kažete: “Koja to organizacija?” Svi se vi odvajate jedni od drugih. Kažete: “Da li ja mogu biti iz Skupštine Božije i biti duhovan?” Sigurno. “Mogu li biti jediničar i biti duhovan?” Sigurno. Bog vam daje Svetog Duha ako ste i katolik. Bez obzira šta ste, dokle god ste Božije dete rođenjem kroz Svetog Duha, vi ste Božije dete. Onda nemojte samo...

82 Upamtite da i drugi brat takođe vuče pokrivač da se pokrije. A ćebe je dovoljno veliko za obojicu. Bog ga je tako načinio. Nemojte ga trgnuti i umotati sebe skroz u njega i reći: “Smrzo sam se na smrt.” Ako ti je hladno, daj da ti pomognem. Kada dođete do mesta da ne želite pomoći palom bratu...Ako mislite da je pao, onda mu pomozite na neki način; stanite u taj procep. Popločajte taj procep ljubavlju. To je cement koji drži Božiju Crkvu zajedno, to je cement Božije svete ljubavi među braćom. “Po tome će svi ljudi znati da ste moji učenici”, kada pripadate Skupštini Božijoj? “Svi će ljudi znati da ste moji učenici kada” zato što ste Jediničari, zato što ste Crkva Božija? “Po ovome će svi ljudi znati da ste moji učenici kada imate ljubav jedan prema drugome.” To je kada će oni to znati; to je kada će svet znati da smo hrišćani.